

Jubileumtocht Goes. (30 augustus 2008)

Op zaterdag 30 augustus 2008 stond alweer een verplaatsing naar Nederland op het programma. Na eerdere verplaatsingen naar Nijnsel, Merselo, Den Haag en Utrecht, reden we nu naar Goes. De jubileumwandeltocht t.g.v. het 100-jarig bestaan van de KNBLO-NL in de Provincie Zeeland mochten we – zo dicht bij huis – niet overslaan. De organisatie was in handen van de “Vereniging van individuele leden, regio Brabant-Zeeland”.

Voor Greta en mezelf werd het opnieuw een treinreis. Via Antwerpen en Roosendaal kwamen we rond de middag in Goes aan. De startplaats was op wandelafstand van het station. De inschrijvingsmodaliteiten hadden plaats in “Restaurant De Goederenloods” op het museumterrein van de “Stichting Stoomtrein Goes Borsele”. Dit restaurant is gevestigd in een historische goederenloods uit 1876 van station Middelburg. Op het museumterrein komen de jaren '30 weer tot leven. We zien historisch spoorwegmateriaal dat door vrijwilligers gerestaureerd en onderhouden wordt.

Vooraleer de wandeling aan te vatten had ik nog een gesprek met enkele prominente vertegenwoordigers van de wandelsport in Nederland. Het was alweer een hartige begroeting met de voorzitter van de KNBLO-NL, de heer Miel Termont en met de heer Lout Haverman, voorzitter van de Wandelregio Brabant-Zeeland. Tevens was het een blij weerzien met de heer Fred van de Pol, voorzitter van de regio Zuid-Holland.

Toen we kort na de middag dan vertrokken voor de 15 kilometer, kwamen al heel wat wandelaars binnen. Op het in de zon badend terras van het restaurant genoten velen van een hapje en een drankje en van de rust en de gezelligheid. Met een korte passage langs enkele oude treinstellen verlieten we het museumterrein om na een korte doorsteek door het aanpalend bedrijventerrein, plots in de open natuur te zitten. Mijn eerste gedachte dat we alweer een schitterende natuurtocht zouden krijgen werd later bevestigd. Via rustige verharde wegen en paden gingen we richting een bebost gebied. Zo kwamen we aan het “Poelbos”. Het “Poelbos” dat deel uitmaakt van een groot wandelnetwerk was alweer een schitterend stuk natuur dat we leerden kennen. Het werd in 1975 aangelegd bij een ruilverkaveling in het nabij gelegen gebied “De Poel” waarnaar het bos genoemd is. Het is zo'n 60 hectare groot en bestaat uit een oostelijk deel, aangeduid als “Hendriksbos” van 50 hectare kleibos, en een westelijk deel, het “Arendbos” van 10 hectare op zand en zavel. Via een aaneenschakeling van schelpenpaden slingerde het parkoer zich door dit prachtig bos. En wat ik hierbij toch eens wil onderstrepen is de netheid in de bossen, in de parken, op de boerenbuiten. Daar vindt je geen papiertje, geen blikje, niets wordt daar achtergelaten op de parkoers. Wat een verschil met België waar je zelfs in volle natuur grof huisvuil vindt. Toen we uit het “Poelbos” kwamen scheen de zon nog feller dan voorheen. Na het zoveelste schelpenpad moesten we plots een balk overspringen om via een onverhard pad door de uitgestrekte velden te wandelen waar de provincie Zeeland zo rijk aan is. Het was op die veldweg dat we plotseling Christiane, Serge en Rudy voor ons zagen wandelen. We zouden nu samen de resterende kilometers afleggen.

Na 9,9 kilometer hadden we onze enige controle op de 15 kilometer. Het was in “Hotel-Café-Restaurant De Oranjeboom” in het plaatsje “'s Heer Hendrikskinderen”. We vleiden ons neer op het in de zon badend terras en lieten ons de “Wittekerke Rosé” van 't vat, heerlijk smaken. Vergezeld van een broodje met een 's morgens gevangen “maatje” was dit opnieuw genieten geblazen. Hebben we het oud vat “Wittekerke Rosé” leeg gedronken, van het nieuw vat hebben we ook geproefd. En terwijl we klonken op de vriendschap en op een alweer schitterende jubileumtocht, heerste op het terras een gezellige sfeer die menig wandelaar met elkaar deed verbroederen. Na deze zeer ruime controlestop werd het nog een gezellig einde door typische Hollandse straatjes. Vooraleer we het museumterrein terug binnengingen wandelden we nog door het prachtige modern winkelcomplex van Goes waar menig groot winkelketen gevestigd was.

Bij binnenkomst feliciteerde ik direct enkele mensen van de organisatie. Als afsluiter dronken we nog samen één (?) "Jupiler" van 't vat, waarna Serge bij het buitengaan van het restaurant zich nog aan enkele danspasjes waagde met een "Hollandse" schone.

Iets na 18u00 vertrokken we met de trein terug naar huis. Van onze tussenstop in Roosendaal profiteerden we om in het stationsbuffet nog een snack te eten. Rond 22u00 waren we thuis na alweer een schitterende jubileumtocht.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,

Voorzitter

Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering.